

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВОДНОГО ГОСПОДАРСТВА ТА
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ
КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ ТА УКРАЇНОЗНАВСТВА

**«ЖИТИ ЗНОВУ»: мультимедійний журнал про практичні, економічні,
соціальні та культурні аспекти післявоєнного відновлення України**

**Бакалаврська кваліфікаційна
робота (проект)**

студента групи ЖУР-41

освітньої програми «Журналістика»

спеціальності 061 «Журналістика»

Стрільця Ярослава Олександровича

Керівник – Супрун В.М.,

доктор філологічних наук,

професор кафедри

журналістики та українознавства

Рецензент – Бутиріна М.В., доктор наук із

соціальних комунікацій, професор кафедри

маркетингу Національного університету

„Дніпровська політехніка»,

ДОПУЩЕНО ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри

_____ Л.Д. Малевич

Протокол засідання кафедри

№ 12 від 23.05.2025

Рівне 2025

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1.1. Теоретична база.....	3
1.2. Обґрунтування проєкту.....	5
1.3. Мета і завдання кваліфікаційної роботи	8
1.4. Специфіка аудиторії.....	9
1.5. Технічні і програмні засоби.....	12
1.6. Сфера застосування.....	13
1.7. Висновки.....	15
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	18

1.1. Теоретична база

Тема повоєнного відновлення України є багатовимірною й комплексною, що зумовлює потребу в розробленні спеціалізованих медіапродуктів для її всебічного висвітлення. Теоретичним підґрунтям проєкту «Журнал «Жити знову» є дослідження у сфері соціальної комунікації, економічної журналістики, культурології й медіазнавства, а також теоретичні концепти кризових комунікацій і конструктивної журналістики.

1. Соціально-комунікаційний контекст. Згідно з теорією соціальних комунікацій, медіа виступають «агентами конструювання реальності й формування громадської думки» [3, с.14; 10]. У контексті післявоєнного відновлення ці функції набувають особливого значення, адже від того, як саме журналістика окреслить проблеми й перспективи, залежить рівень залученості суспільства до процесів розбудови. Конструктивна журналістика [9] пропонує акцентувати не лише проблеми, а й можливі рішення, демонструючи приклади стійкості та ініціативності громад.

2. Економічна журналістика й аналітика. Відновлення економіки є ключовою темою для розуміння повоєнного розвитку. Теоретичний базис економічної журналістики [8; 7]. підкреслює важливість прозорого й компетентного висвітлення фінансових рішень, інвестиційних проєктів, змін ринку праці та податкової політики для формування довіри й економічного оптимізму. Журнал «Жити знову» застосовує ці підходи для створення контенту, що пояснює складні економічні явища доступною мовою й ілюструє їхній вплив на повсякденне життя українців.

3. Культурний аспект відновлення. Повоєнна відбудова – це не лише інфраструктура, а й відновлення культурної спадщини й розвиток мистецтва, яке виступає засобом колективного одужання [1; 6]. У журналі приділяється увага культурній дипломатії, збереженню історичних пам'яток і локальних традицій, розгляду ролі митців у переосмисленні травматичного досвіду війни.

4. Соціальні аспекти й медіапідтримка громад. Відновлення соціального капіталу [5] – ще одна важлива складова. Теоретичні засади дослідження

локальних ініціатив і громадських рухів підкреслюють значення залучення населення до спільного ухвалення рішень та підтримки горизонтальних зв'язків. У журналі «Жити знову» ці аспекти розкриваються через людські історії й репортажі, що формують позитивний порядок денний та зміцнюють довіру у громадах.

5. Медіаформи й мультимедійність. Теоретичним підґрунтям мультимедійного формату проєкту є концепції конвергентної журналістики [4] та трансмедійного сторітелінгу [2], що дають змогу комплексно розповідати історії у тексті, фото, відео, подкастах й інтерактивній графіці. Такий підхід розширює можливості сприйняття, приваблює різні аудиторії й забезпечує глибину розуміння проблематики.

Теоретичні основи проєкту «Жити знову» ґрунтуються на міждисциплінарному підході – поєднанні теорій соціальних комунікацій, економічної, культурної та конструктивної журналістики, а також мультимедійного сторітелінгу. Така теоретична платформа забезпечує ґрунтовний фундамент для створення видання, що матиме як інформаційну, так і просвітницьку й мобілізаційну цінність для українського суспільства у процесі повоєнного відновлення.

Актуальність проєкту. Повномасштабна війна в Україні триває, приносячи руйнування, біль і виклики для кожного українця. Але навіть у цих надскладних умовах суспільство шукає шляхи для розвитку й відбудови. Проєкт «Жити знову» є актуальним, тому що він акцентує увагу на практичних, економічних, соціальних та культурних аспектах післявоєнного відновлення України – темах, над якими українці працюють уже сьогодні.

По-перше, відновлення розпочинається паралельно з боротьбою: волонтери ремонтують житло, громади розвивають локальні ініціативи, а міжнародні партнери готують плани підтримки.

По-друге, українському суспільству важливо чути історії стійкості й успіху, бо вони надихають, гуртують і дають надію навіть у часи війни.

По-третє, розуміння викликів і можливостей відновлення важливе для широкої аудиторії: як для громадян, що залишаються в Україні, так і для української діаспори та міжнародних партнерів.

Журнал «Жити знову» стане платформою для експертного діалогу, обміну досвідом, пошуку рішень і популяризації кращих практик відновлення. Такий проєкт формує позитивний порядок денний і готує підґрунтя для повоєнного розвитку України. У підсумку він не лише документує важливий історичний момент, а й мотивує кожного долучатися до спільної справи відбудови.

1.2. Обґрунтування проєкту

Проєкт «Жити знову» – це мультимедійний журнал, що розповідає про реальні історії й експертні бачення відбудови України після війни. Ми прагнемо показати багатоплановий процес відновлення: як люди, громади, міста й села заново створюють своє життя, економіку й культуру.

Місія видання – висвітлити стійкість українського суспільства, підтримати активні спільноти й розповісти про важливі ініціативи, що наближають нас до мирного, сучасного й сталого майбутнього.

Російсько-українська війна зумовлює глибокі економічні, соціальні й культурні виклики для українського суспільства. Втрата людських життів, руйнування інфраструктури, міграційні процеси та психологічна травма населення створюють потребу не тільки у фізичному відновленні країни, а й у комплексному оновленні її економічного потенціалу, громадських практик, культурного простору й колективної ідентичності. Створення журналу «Жити знову» обумовлено нагальною потребою в інформаційно-аналітичному й просвітницькому медіапроєкті, який комплексно висвітлюватиме ці процеси, стане платформою для обговорення викликів і рішень, а також джерелом натхнення для громад, бізнесу й культурних діячів.

Реалізація проєкту дозволить систематизувати й популяризувати інформацію про успішні приклади відновлення в Україні й за кордоном; створити простір для комунікації між представниками влади, бізнесу,

громадянського сектора й міжнародних організацій; надати громадам доступ до експертних оцінок і рекомендацій для реалізації власних проєктів відновлення; сприяти розвитку культури солідарності й стійкості через поширення надихаючих історій людей, що долають наслідки війни.

Журнал «Жити знову» є своєчасною, важливою та науково й практично обґрунтованою ініціативою, що відповідає актуальним потребам українського суспільства та сприятиме його сталому розвитку й консолідації під час війни й у післявоєнний період.

Виходячи з розробленої концепції видання, ми розробили **структуру журналу**, яка містить такі основні складники:

- Обкладинки з фотоілюстраціями, що анонсують матеріали випуску;
- Зміст випуску з назвами рубрик, заголовками матеріалів та номерами сторінок;
- Склад редакційної колегії журналу;
- Передмова головного редактора;
- Журналістські матеріалами, різних жанрів;

У журналі розроблено систему рубрик:

Рубрика «ДІМ І ГРОМАДА»

Матеріали про відбудову житлових будинків, шкіл, лікарень, історії людей і волонтерських команд, що відновлюють життя у своїх містах і селах.

Рубрика «ЕКОНОМІКА ВІДНОВЛЕННЯ»

Аналітика, репортажі й інтерв'ю про відновлення бізнесу, розвиток малого й середнього підприємництва, аграрного сектору й інвестицій у повоєнній Україні.

Рубрика «ДОРОГА ВПЕРЕД»

Інтерв'ю з урядовцями, експертами, міжнародними партнерами про плани, стратегії й перспективи відбудови на державному рівні.

Рубрика «КУЛЬТУРА І СПАДЩИНА»

Репортажі про відновлення культурних пам'яток, театральні й мистецькі проекти, культурну дипломатію й розвиток творчих спільнот.

Рубрика «ЕКОЛОГІЯ Й СТАЛІСТЬ»

Матеріали про екологічні виклики й рішення при відбудові — розмінування територій, озеленення міст, відновлення природних ресурсів і впровадження «зелених» технологій.

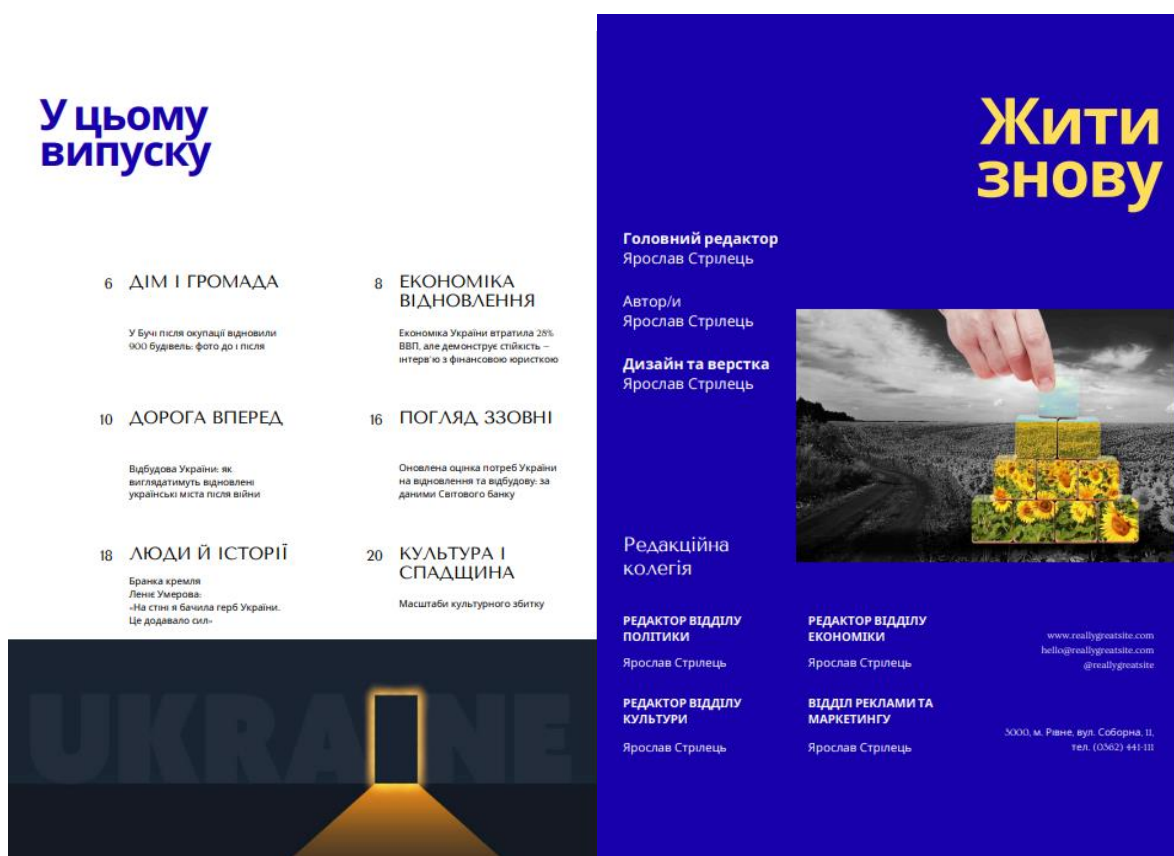

Рис. 1. Особливості дизайну журналу «ЖИТИ ЗНОВУ»

Рубрика «ЛЮДИ Й ІСТОРІЇ»

Глибокі розповіді про окремих українців, їхній досвід, перемоги й труднощі у відновленні нормального життя — репортажі, портретні інтерв'ю, есе.

Рубрика «ІННОВАЦІЇ Й ОСВІТА»

Матеріали про освітні проекти, наукові розробки, нові стартапи й технічні рішення, що допомагають розбудовувати країну.

Рубрика «ПОГЛЯД ЗЗОВНІ»

Колонки міжнародних експертів, журналістів або представників української діаспори про підтримку України та досвід інших країн, що переживали повоєнне відновлення.

Рубрика «У ЦИФРАХ І ФАКТАХ»

Інфографіки й короткі довідки з ключовими даними про прогрес відбудови — стисла, візуальна й фактологічна інформація для швидкого перегляду.

1.3. Мета і завдання кваліфікаційної роботи

Мета проєкту – розробити концепцію та пілотний випуск мультимедійного журналу «Жити знову», що комплексно й конструктивно висвітлює практичні, економічні, соціальні та культурні аспекти повоєнного відновлення України, сприяючи формуванню обізнаного, активного й солідарного громадянського суспільства.

Завдання кваліфікаційного проєкту:

1. Дослідити теоретичні засади економічної, соціальної та культурної журналістики, а також конструктивного підходу до медіависвітлення повоєнного відновлення.
2. Проаналізувати досвід українських і зарубіжних медіа, що розповідають про відбудову постконфліктних суспільств, для визначення найкращих практик і актуальних форматів подачі.
3. Розробити структуру й концепцію мультимедійного журналу «Жити знову» (рубрики, стилістика, візуальне оформлення, платформи розповсюдження контенту).
4. Підготувати контент для пілотного випуску журналу: текстові й мультимедійні матеріали, фотоісторії, інтерв'ю, аналітику й розповіді очевидців.
5. Забезпечити технічну реалізацію проєкту, використовуючи сучасні цифрові й друковані платформи для поширення контенту.

6. Оцінити перспективи розвитку й масштабування журналу, а також розробити рекомендації для його подальшої реалізації й інтеграції у медіапростір України.

Об'єкт дослідження: медіапростір України в контексті післявоєнного відновлення, зокрема процеси створення й поширення мультимедійного контенту на тему відбудови країни.

Предмет дослідження: концепція, структура й контент мультимедійного журналу «Жити знову» як засобу конструктивного висвітлення практичних, економічних, соціальних та культурних аспектів повоєнного відновлення України.

1.4. Специфіка аудиторії

Аудиторія журналу «Жити знову» є багат шаровою й охоплює широке коло українців, яких цікавить тема післявоєнного відновлення країни. Водночас вона має низку спільних характеристик, що визначають специфіку й підходи до створення контенту.

Насамперед, аудиторія характеризується **громадянською активністю й небайдужістю**. Це люди, готові брати участь у волонтерських ініціативах, громадських проєктах, а також прагнуть розширювати своє розуміння процесів відбудови. Вони шукають інформацію, яка надихає, формує позитивний порядок денний та дає змогу долучитися до розв'язання проблем.

Фахова різноманітність – ще одна важлива ознака аудиторії. Серед потенційних читачів журналу є підприємці й економісти, працівники культурної й освітньої сфери, журналісти, студенти, науковці, представники органів місцевого самоврядування, міжнародних організацій та волонтерських рухів. Для кожної з цих груп важливий глибокий експертний аналіз і доступна форма подачі інформації.

Кадри звільненої Бучі облетіли всі новини світу як символ української стійкості й опору

Вулиця Бучі стали одним із перших кладовищ для надій Росії оточити та увійти до Києва, а потім скинути уряд. Цей момент настав через два тижні після того, як перші російські війська ввійшли в Україну 24 лютого, коли українські війська знищили колону російських

танків і бронетранспортерів, що рухалися Бучею до Києва. Їх знищили під час однієї з перших з багатьох українських засідок, які зупинили наступ росіян. Поразку Кремль представив як раціональне рішення зосередитися на війні на сході України.

Правда ж полягає в тому, що несподівано запеклий та добре організований український опір зупинив їх за межами столиці. І докази цього є факти та скручені уламки колон, що лежали там, де її знищили на цій приміській вулиці. Яка Буча сьогодні?

ВІДБУДОВА УКРАЇНИ: ЯК ВИГЛЯДАТИМУТЬ ВІДНОВЛЕНІ УКРАЇНСЬКІ МІСТА ПІСЛЯ ВІЙНИ

ВІДБУДОВА УКРАЇНИ - ПРОЦЕС, ЯКИЙ РОЗПОЧАВСЯ ІЗ ПОЧАТКОМ ПОВНОМАШТАБНОЇ ВІЙНИ І ТРИВАЄ ПАРАЛЕЛЬНО З НОВИМИ РУЙНУВАННЯМИ, ЯКИХ ЗАВДАЄ РОСІЯ ПІД ЧАС БОЙОВИХ ДІЙ ТА ВНАСЛІДОК ОБСТРИВ УСЬОЇ ТЕРИТОРІЇ КРАЇНИ

Ярослав Стрилець
Фото: radiovoloda

Експерти вважають, що цей процес, попри брак ресурсів, є необхідним, оскільки він дає можливість людям залишатися в країні і виживати в умовах повномасштабної війни. Це і відновлення знищених інфраструктурних об'єктів, без яких населення б не мало ні електроенергії, ні води, ні тепла. Це і відбудова лікарень, та шкіл. Це і створення нового житла для вимущених переселенців, які втратили домівки. Це і достойний ремонт пошкоджених помешкань, дахів будинків та встановлення нових вікон замість вибитих вибуховою хвилею.

Водночас, вже через кілька місяців після початку масштабного вторгнення Росії, українські архітектори та урбаністи почали працювати і над довгостроковими планами, які Україна планує реалізувати після війни. Радио Свобода збрало декілька проектів, які показують, як Україна може виглядати після повноцінної відбудови. На сьогодні розроблені десятки візуалізацій проектів відновлення як окремих об'єктів так і цілих населених пунктів, що зазнали руйнувань внаслідок дій російської армії. Попри те, що масштаб руйнувань і завдані шкоди

щодня збільшуються, і частина з розроблених проектів може втратити актуальність, ці плани дають можливість уявити якою Україна може бути після війни. Питанням відновлення опікується як держава, так і гуманітарні фонди, волонтерські ініціативи та окремі бізнеси. Допомогти до відбудови зголосилися й міжнародні партнери. Наприкінці січня 2023 року представники уряду України, Євросоюзу, країн G7 та міжнародних фінансових установ запустили Координаційну платформу донорів, яку назвали «фінансовим Рамштайном».

ПОПРИ ТЕ, ЩО МАРИУПОЛЬ ПЕРЕБУВАЄ В ОКУПАЦІЇ, ЕКСПЕРТИ ВВАЖАЮТЬ, ЩО ДУМАТИ ПРО ЙОГО ВІДБУДОВУ НЕ ЗАРЯНО. НА ДІННО ДУМКУ, ПРОБЛЕМА ВІДНОВЛЕННЯ МІСТ ТА ЦІЛИХ РЕГІОНІВ МАЄ ПОЧІНАТИ ОБГОВОРЮВАТИСЯ НЕ ПІСЛЯ ДЕОКУПАЦІЇ, А ВЖЕ ЗАРАЗ НЕОБХІДНО ПРОДУМУВАТИ СТРАТЕГІЮ ЇЇНЬОЇ ВІДБУДОВИ І ОПТИМАЛЬНІ ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ

Рис. 2. Матеріали рубрики «Дім і громада» у журналі «ЖИТИ ЗНОВУ»

З точки зору **вікової структури**, «Жити знову» розраховано на активних дорослих віком від 18 до 60 років. Молодь цікавиться можливостями для розвитку й участі в громадських ініціативах, а старші покоління прагнуть розуміти загальну картину відбудови, аналізувати поточний стан речей і долучатися до реалізації масштабних проєктів.

Важливим чинником є **потреба в конструктивній і достовірній інформації**. Читачі прагнуть отримувати перевірені факти, експертні коментарі й аналітику, а також реальні приклади відновлення, що додають упевненості й формують відчуття спільної мети.

Нарешті, аудиторія журналу має сучасні **медіаспоживчі звички**. Вона активно користується цифровими каналами комунікації, тому цінує мультимедійний контент – текстові публікації, фото- й відеорепортажі, подкасти, інтерактивні карти й інфографіку. Поєднання друкованої версії й цифрової платформи дає змогу якнайповніше задовольнити ці потреби.

Таким чином, специфіка аудиторії проєкту «Жити знову» визначає багатоплановість, доступність і конструктивність контенту, а також мультимедійність його подачі для ефективного залучення різних груп населення.

1.5. Технічні і програмні засоби

Для реалізації проєкту «Жити знову» використовуються сучасні технічні й програмні засоби, що забезпечують створення, обробку та розповсюдження мультимедійного контенту.

Технічні засоби

1. Комп'ютерна техніка: настільний комп'ютер / ноутбук для підготовки текстових, графічних та мультимедійних матеріалів.
2. Фото- й відеообладнання: цифрові фотоапарати й відеокамери для створення фотоісторій та репортажів.
3. Аудіотехніка: мікрофони й диктофони для запису інтерв'ю, подкастів і коментарів.

4. Периферійні пристрої: сканери й графічні планшети для роботи з візуальним контентом.

Програмні засоби

1. Текстові редактори: Microsoft Word, Google Docs для написання й редагування текстових публікацій.
2. Графічні редактори: Adobe Photoshop, Canva для обробки фотографій, створення інфографіки й оформлення макетів сторінок.
3. Відеоредактори: Adobe Premiere Pro, DaVinci Resolve для монтажу й постпродакшену відеосюжетів.
4. Аудіоредактори: Audacity для запису й обробки звукового контенту.
5. Системи управління контентом (CMS): WordPress або аналогічні платформи для розміщення й оновлення цифрової версії журналу.
6. Інструменти для спільної роботи: Google Drive, Dropbox для спільного доступу до файлів, Trello або Notion для управління завданнями й редакційним планом.

Таким чином, використані технічні й програмні засоби дають змогу реалізувати повний цикл створення мультимедійного журналу «Жити знову»: від розробки контенту до його публікації й поширення серед цільової аудиторії.

1.6. Сфера застосування

Проект «Жити знову» має широкий спектр застосування завдяки своїй актуальній тематиці, мультимедійній подачі й конструктивному підходу до висвітлення процесів повоєнного відновлення України.

Насамперед, журнал може бути використаний як **навчально-методичний ресурс** у закладах вищої освіти – на факультетах журналістики, культурології, соціології та економіки для проведення семінарів, дискусій, розробки практичних завдань і проектної роботи студентів.

Також проєкт стане корисним для представників **громадських ініціатив, волонтерських рухів і місцевого самоврядування**, адже міститиме приклади

реалізованих відновлювальних проєктів, експертні коментарі й рекомендації, що можуть стати основою для розробки власних програм розвитку громад.

Рис. 3. Матеріал рубрики «Люди й історії» у журналі «ЖИТИ ЗНОВУ»

Для журналістських редакцій і медіапроєктів журнал «Жити знову» стане джерелом перевіреної інформації, цікавих історій і актуальних експертних оцінок, що розширять їхній контент і зроблять його більш конструктивним та соціально важливим.

Нарешті, мультимедійний формат і багатожанровий контент видання роблять його цінним інформаційним ресурсом для міжнародних донорських організацій, фондів і дипломатичних установ, що прагнуть розуміти реальну ситуацію в Україні й підтримувати проєкти відбудови на місцевому рівні.

Таким чином, сфера застосування проєкту «Жити знову» охоплює як освітнє середовище, так і громадський, медійний та міжнародний сектори, сприяючи консолідації знань і зусиль для сталого й ефективного повоєнного відновлення України.

1.7. Висновки

Тема повоєнного відновлення України є багатовимірною й комплексною, що зумовлює потребу в розробці спеціалізованих медіапродуктів для її всебічного висвітлення. Теоретичним підґрунтям проєкту «Журнал «Жити знову» є дослідження у сфері соціальної комунікації, економічної журналістики, культурології й медіазнавства, а також теоретичні концепти кризових комунікацій і конструктивної журналістики.

Проєкт «Жити знову» є актуальним, тому що він акцентує увагу на практичних, економічних, соціальних та культурних аспектах післявоєнного відновлення України – темах, над якими українці працюють уже сьогодні.

Проєкт «Жити знову» – це мультимедійний журнал, що розповідає про реальні історії й експертні бачення відбудови України після війни. Ми прагнемо показати багатоплановий процес відновлення: як люди, громади, міста й села заново створюють своє життя, економіку й культуру.

Місія видання – висвітлити стійкість українського суспільства, підтримати активні спільноти й розповісти про важливі ініціативи, що наближають нас до мирного, сучасного й сталого майбутнього.

Журнал «Жити знову» є своєчасною, важливою та науково й практично обґрунтованою ініціативою, що відповідає актуальним потребам українського суспільства та сприятиме його сталому розвитку й консолідації під час війни й у післявоєнний період.

У процесі роботи досягнуто її мети – розробити концепцію та пілотний випуск мультимедійного журналу «Жити знову», що комплексно й конструктивно висвітлює практичні, економічні, соціальні та культурні аспекти повоєнного відновлення України, сприяючи формуванню обізнаного, активного й солідарного громадянського суспільства.

Можемо стверджувати, що реалізовано завдання проєкту: ми дослідили теоретичні засади економічної, соціальної та культурної журналістики, а також конструктивного підходу до медіависвітлення повоєнного відновлення;

проаналізувати досвід українських і зарубіжних медіа, що розповідають про відбудову постконфліктних суспільств, для визначення найкращих практик і актуальних форматів подачі; розробили структуру й концепцію мультимедійного журналу «Жити знову» (рубрики, стилістика, візуальне оформлення, платформи розповсюдження контенту); підготувати контент для пілотного випуску журналу; технічно реалізували проєкт, використовуючи сучасні цифрові й друковані платформи для поширення контенту; оцінили перспективи розвитку й масштабування журналу, а також розробили рекомендації для його подальшої реалізації й інтеграції у медіапростір України.

Аудиторія журналу «Жити знову» є багатошаровою й охоплює широке коло українців, яких цікавить тема післявоєнного відновлення країни. Водночас вона має низку спільних характеристик, що визначають специфіку й підходи до створення контенту.

Для реалізації проєкту «Жити знову» використовуються сучасні технічні й програмні засоби, що забезпечують створення, обробку та розповсюдження мультимедійного контенту. Це технічні засоби (комп'ютерна техніка, фото- й відеообладнання, аудіотехніка, периферійні пристрої: сканери й графічні планшети для роботи з візуальним контентом), а також програмні засоби: текстові редактори Microsoft Word, Google Docs для написання й редагування текстових публікацій, графічні редактори Adobe Photoshop, Canva для обробки фотографій, створення інфографіки й оформлення макетів сторінок, відеоредактори Adobe Premiere Pro, DaVinci Resolve для монтажу й постпродакшену відеосюжетів, аудіоредактор Audacity для запису й обробки звукового контенту.

Використані технічні й програмні засоби дають змогу реалізувати повний цикл створення мультимедійного журналу «Жити знову»: від розробки контенту до його публікації й поширення серед цільової аудиторії.

Проєкт «Жити знову» має широкий спектр застосування завдяки своїй актуальній тематиці, мультимедійній подачі й конструктивному підходу до висвітлення процесів повоєнного відновлення України. Журнал може бути

використаний як навчально-методичний ресурс, стане корисним для представників громадських ініціатив, волонтерських рухів і місцевого самоврядування, інформаційним ресурсом для міжнародних донорських організацій, фондів і дипломатичних установ. Для журналістських редакцій і медіапроектів журнал «Жити знову» стане джерелом перевіреної інформації, цікавих історій і актуальних експертних оцінок.

Отже, журнал «Жити знову» стане платформою для експертного діалогу, обміну досвідом, пошуку рішень і популяризації кращих практик відновлення. Такий проєкт формує позитивний порядок денний і готує підґрунтя для повоєнного розвитку України. У підсумку він не лише документує важливий історичний момент, а й мотивує кожного долучатися до спільної справи відбудови.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бурдье П. Практичний глузд; пер. з фр. О. Йосипенко та ін. К. : Український центр духовної культури, 2003. 503 с.
2. Дженкінс Г. Культура конвергенції: зіткнення старих і нових медіа; пер. з англ. В. М. Климчук. К. : Критика, 2006. 408 с.
3. Маклюен М. Розуміння медіа: зовнішнє розширення людини; пер. з англ. І. Лосєв. К. : Основи, 2002. 431 с.
4. Павлік Д. Нові медіа та конвергентна журналістика; пер. з англ. Н. Яворська. Львів : Літопис, 2008. 276 с.
5. Патнем Р. Творення демократії: традиції громадянської активності в сучасній Італії; пер. з англ. Ю. Шевчук. К. : Основи, 2001. 312 с.
6. Смол К. Культура травми й відновлення; пер. з англ. О. Павленко. К. : Дух і Літера, 2001. 240 с.
7. Стігліц Д. Вільне падіння: Америка, вільні ринки і занепад світової економіки; пер. з англ. В. Єрмоленко. К. : Наш Формат, 2002. 388 с.
8. Шумпетер Й. Теорія економічного розвитку / Йозеф Шумпетер ; пер. з нім. І. О. Гнатенко. К. : Наукова думка, 1992. 422 с.
9. Gyldensted C. From Mirrors to Movers: Five Elements of Positive Psychology in Constructive Journalism. Gjøvik : Gjøvik University College Press, 2015. 174 p.
10. Luhmann N. The Reality of the Mass Media; trans. by Kathleen Cross. Stanford, CA : Stanford University Press, 2000. 164 p.